

Nr 49

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anvisande av medel till jordfonden å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1963/64, m. m.; given Stockholms slott den 21 februari 1964.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Eric Holmqvist

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås med hänsyn till det starkt ökade intresset för strukturrationalisering och annan rationalisering inom jordbruksnäringen att resurserna för statens medverkan i arbetet förstärks. Sålunda förordas, att jordfonden för innevarande budgetår tillförs ett ytterligare medelstillskott på 35 miljoner kr. Vidare framläggs förslag att höja de för budgetåret 1963/64 fastställda kreditgarantiramarna för lån till inre rationalisering, jordförvärvslån och driftslån med sammanlagt 15 miljoner kr.

Slutligen föreslås i propositionen, att Kungl. Maj:t under vissa förutsättningar bemyndigas att utan riksdagens samtycke i varje särskilt fall besluta om överföring av kronoegendom till jordfonden.

*Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
21 februari 1964.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, SKOGLUND, EDENMAN, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Holmqvist, anmäler efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet fråga om *anvisande av medel till jordfonden, m. m.* samt anför därvid följande.

I skrivelse den 14 november 1963 har *lantbruksstyrelsen* hemställt dels att jordfonden för budgetåret 1964/65 måtte tillföras ytterligare 25 milj. kr., dels att anslagsposten till ersättningar för sakkunniga under lantbruksnämndernas avlöningsanslag för nämnda budgetår uppräknas med 500 000 kr.

Vidare har *lantbruksstyrelsen* i skrivelse den 23 januari 1964 hemställt att jordfonden under innevarande budgetår erhåller ett tillskott av 10 milj. kr.

Domänstyrelsen och *lantbruksstyrelsen* har därjämte i gemensam skrivelse den 11 december 1963 föreslagit att vissa kronoparker i Uppsala län överförs från domänfonden till jordfonden.

Slutligen har *lantbruksstyrelsen* i skrivelse den 20 januari 1964 hemställt att kreditgarantiramarna för lån till jordbrukets rationalisering för innevarande budgetår höjs med 15 milj. kr. utöver vad som tidigare medgetts.

Jordfonden. 1940 års riksdag (prop. 130, rskr 273) beslöt inrätta en kapitalfond, benämnd jordfonden. Enligt beslut av 1948 års riksdag (prop. 149, JoU 27, rskr 233) skall fondmedlen bl. a. användas för att bestrida lantbruksnämndernas kostnader för fastighetsförvärv i samband med åtgärder för jordbrukets yttre rationalisering, den s. k. aktiva inköpsverksamheten. Lantbruksnämnd äger med anlitande av jordfonden inköpa och försälja mark för rationaliseringsändamål utan någon begränsning med avseende på värdet av ett vart förvärvs- eller försäljningsobjekt.

Sedan fonden för innevarande budgetår tillförts ett kapitaltillskott av 26 000 000 kr., uppgår den nu till 112 178 259 kr.

I framställningen rörande medelstillskott till jordfonden Budgetåret 1964/65 anför lantbruksstyrelsen följande beträffande disponibelt fondkapital och medelsförbrukningen.

Jordfondens kassamässiga behållning var vid utgången av budgetåret 1962/63 ca 4,1 milj. kr., varav en stor del var disponerad. Sedan fonden tillförts innevarande budgetårs anslag om 26 milj. kr., stod vid budgetårets början ett belopp av omkring 28 milj. kr. till förfogande för inköpsverksamheten.

Under budgetåret 1962/63 disponerades genom lantbruksnämndernas beslut 39,9 milj. kr., medan under samma tid 32,6 milj. kr. inflöt till följd av försäljningar, utarrenderingar m. m. Medelsförbrukningen ökade med 18 procent i förhållande till föregående budgetår. Under tredje kvartalet 1963 uppgick medelsförbrukningen till inte mindre än 18,6 milj. kr. Inkomsterna uppgick under samma tid till 8,1 milj. kr.

I fråga om den aktiva inköps- och försäljningsverksamhetens inriktning uttalar styrelsen.

Verksamheten avser nu huvudsakligen

1) inköpsobjekt avsedda för successiv storleksrationalisering och arronderingsförbättring av enstaka brukningsenheter,

2) fastigheter avsedda för inom en närmare framtid aktuella markbyten med bolag eller andra större skogsägare i syfte att uppnå lämplig in-tressearrondering,

3) förvärv i bygder, där skogsmarken är uppsplittrad på smärre innehav och där genom inköpsverksamheten en grund kan läggas för att till-skapa mera rationella skogsblock,

4) inköpsobjekt behövliga som rationaliseringsreserv vid tillämnad större fastighetsreglering samt

5) inköp för reglering av markfrågor i samband med byggande av all-männa vägar.

Styrelsen framhåller särskilt att man nu mera konsekvent inriktar sig på samlade insatser av större omfattning för yttre rationalisering i skogs-marken.

Erfarenheten visar att utbudet av fastigheter, särskilt i områden där fö-rekomsten av ofullständiga jordbruk är stor, ökar i mycket snabb takt. Den aktiva inköpspolitiken är enligt styrelsen här ett nödvändigt instru-ment dels för att omhänderta den mark som utbjuds, dels för att under-lätta en omställning av sådan undersysselsatt arbetskraft, som önskar flytta och övergå till annat förvärvsarbete.

I september 1963 bedömde lantbruksnämnderna medelsbehovet för in-köpsverksamheten för innevarande och nästa budgetår till 72 resp. 81 milj. kr. För att täcka behovet av medel för budgetåret 1963/64 skulle förutom de vid budgetårets början disponibla medlen om 28 milj. kr. erfordras in-komster genom fastighetsförsäljningar på 44 milj. kr. Detta skulle inne-bära en ökning med 35 procent av försäljningssumman från föregående budgetår. För nästa budgetår erfordras utöver 50 milj. kr., som beräknas inflyta genom försäljningar, ett medelstillskott av ca 30 milj. kr. Styrelsen begränsar sig dock till att äska ett anslag av 25 milj. kr.

Styrelsen hemställer vidare att den i nämndernas avlöningsstat för budgetåret 1964/65 avsedda anslagsposten till ersättningar för sakkunniga uppräknas med 500 000 kr. utöver vad tidigare föreslagits. Styrelsen framhåller att en ytterligare intensifiering av inköps- och försäljningsverksamheten beror på möjligheterna att tillföra nämnderna ytterligare personal för värdering, individualplanering och förhandlingar. Även förvaltningen av fastighetsinnehavet kräver rätt betydande insatser från skilda personal-kategorier.

I skrivelsen rörande anslag på tilläggsstat för innevarande budgetår till jordfonden redovisar *lantbruksstyrelsen* följande angående medelsåtgång m. m.

Medelsåtgången på jordfonden har för andra halvåret 1963 uppgått till 39,2 milj. kr., vilket ungefärligen är lika med det belopp, 39,9 milj. kr., som togs i anspråk under hela budgetåret 1962/63. Inköpsverksamheten ökar således nu snabbare än som kunde beräknas i november 1963. Det är sannolikt att medelsbehovet för innevarande budgetår, beräknat efter antalet hembud av sådana fastigheter som lämpligen kan användas för rationaliseringsverksamheten, kommer att uppgå till 90 å 100 milj. kr. Lantbruksnämndernas personalresurser förslår emellertid knappast till en så kraftig ökning av inköpen och en samtidig intensifiering av byten och försäljningar. Styrelsen stannar därför vid att bedöma den sannolika medelsåtgången för inköp under budgetåret till 80 å 85 milj. kr.

Inkomsterna på jordfonden har under andra halvåret 1963 uppgått till 18,7 milj. kr. Motsvarande summa utgjorde för hela budgetåret 1962/63 omkring 32,6 milj. kr. Försäljningsverksamheten har ökat inte oväsentligt på senare tid, även om man inte kan räkna med att försäljningarna skall öka i samma takt som inköpen. De senare kan lantbruksnämnderna vanligen genomföra någorlunda snabbt, medan försäljningarna ofta kräver mer omfattande förberedelsearbeten i form av planering, markbyten etc. Inköpen måste också i många fall ske med sikte på att under ganska lång tid samla rationaliseringsreserver. Bl. a. med hänsyn härtill räknar styrelsen med att inkomsterna för innevarande budgetår ej kommer att överstiga 45 milj. kr.

Den disponibla behållningen på jordfonden per den 31 december 1963 utgjorde drygt 4 milj. kr. Med utgångspunkt härifrån och den förut angivna omfattningen av inköpen och försäljningarna erfordras ett kapitaltillskott till fonden av 10 å 15 milj. kr. för innevarande budgetår. Det av styrelsen föreslagna beloppet 10 milj. kr. får därför betraktas som ett minimum.

I vad mån den starka stegringen av inköpsverksamheten kommer att fortsätta är enligt styrelsen svårt att bedöma. Det är emellertid inte osannolikt att, även om de nu begärda anslagen om sammanlagt 35 milj. kr. anvisas, en besvärande medelsbrist kan uppkomma under nästa budgetår.

I anledning av lantbruksstyrelsens framställningar har jag låtit inhämta vissa ytterligare uppgifter rörande *inriktningen och effekten*

av inköps- och försäljningsverksamheten. Av dessa uppgifter framgår bl. a. att lantbruksnämnderna 1963 förvärvade ca 10 000 ha åker och ca 43 000 ha skogsmark, därav under andra halvåret ca 5 500 resp. ca 25 000 ha. Omkring 80 procent av den under andra halvåret 1963 inköpta åkerarealen och 62 procent av den under samma tid inköpta skogsmarksarealen ligger i de egentliga jordbruksbygderna.

I följande tabell anges hur summan av köpeskillingarna för av lantbruksnämnderna under andra halvåret 1963 förvärvade brukningsenheter procentuellt fördelar sig på olika storleksgrupper.

Åker, ha	Skog, ha				Summa
	— 10,0	10,1—40,0	40,1—80,0	80,1—	
— 5,0.....	5	10	5	11	31
5,1—10,0.....	5	12	8	3	28
10,1—20,0.....	7	11	3	6	27
20,1—30,0.....	2	3	1	1	7
30,1—.....	2	3	1	1	7
Summa	21	39	18	22	100

Effekten av lantbruksnämndernas försäljningar av jordfondsfastigheter belyses i följande sammanställning, där antalet brukningsenheter som under andra halvåret 1963 erhållit tillskottsmark fördelats på storleksgrupper efter åkerarealen före tillköp. För varje storleksgrupp anges medelarealen åker och skogsmark före resp. efter tillköp.

Storleksgrupper efter åkerareal före tillköp, ha	Antal brukningsenheter	Medelareal, ha			
		åker		skogsmark	
		före tillköp	efter tillköp	före tillköp	efter tillköp
— 2,0.....	20	1	2	67	104
2,1— 5,0.....	51	4	6	73	116
5,1—10,0.....	178	8	12	53	83
10,1—15,0.....	90	13	18	61	82
15,1—20,0.....	57	18	25	57	72
20,1—25,0.....	37	22	31	52	77
25,1—30,0.....	13	28	35	71	80
30,1—40,0.....	19	35	44	36	42
40,1—.....	16	77	85	78	145
Summa	481	14,3	19,4	58,0	83,9

I anledning av vad i prop. 1961: 201 (JoU 1961: 42, rskr 1961: 402) uttalades rörande avvecklingen av det äldre fastighetsinnehavet på jordfonden avlämnar lantbruksstyrelsen halvårsvis uppgifter här- om. Enligt uppgifterna hade den 1 oktober 1963 av de fastigheter, som inköpts före 1959 och som ännu den 1 september 1961 kvarstod på jordfon-

den, 45 procent avvecklats. Av de fastigheter, som inköpts före 1953, utgjorde motsvarande andel 50 procent. Det bokförda värdet av den 1 oktober 1963 i lantbruksnämndernas ägo ännu kvarstående fastigheter, som inköpts före 1953, uppgick till ca 2,4 milj. kr. Härav beräknas dock huvuddelen komma att efter pågående förhandlingar avyttras under 1964. Av uppgifterna framgår vidare att den andel av det totala bokförda värdet på jordfondsfastigheterna, som belöper på mer än tre år gammalt innehav, har nedgått från 34 procent den 1 september 1961 till 23 procent den 1 oktober 1963.

I framställningen om överföring av mark från domänfonden till jordfonden hemställer *domänstyrelsen* och *lantbruksstyrelsen* att kronoparkerna Skogsbo och Bro i Tierps socken samt Tolfta i Tolfta socken och Tierps köping, Uppsala län, måtte överföras mot att 628 400 kr. tillförs domänverkets markfond. Kronoparkerna omfattar tillsammans 443 ha produktiv skogsmark och 30 ha inägor.

Det har i samband med fastighetsreglering inom Östervåla socken i Västmanlands län befunnits önskvärt att överföra viss Stora Kopparbergs Bergslags AB tillhörig mark till enskilda jordbrukare i trakten. Bolaget har förklarat sig villigt därtill under förutsättning att lämplig mark kan lämnas i utbyte. I lantbruksnämndernas ägo finns f. n. ingen sådan lämplig mark. Däremot lämpar sig angivna kronoparker väl att överföra till bolaget. Avsikten är nu att lantbruksorganisationen skall disponera dessa kronoparker för byte med bolaget. Så snart lantbruksorganisationen disponerar för domänverket lämpliga marker skall mark av motsvarande värde överlätas till domänverket.

Kreditgarantiramarna. *Lantbruksstyrelsen* hemställer att kreditgarantiramarna för jordbrukets rationalisering under innevarande budgetår ökas med sammanlagt 15 000 000 kr. Av följande tabell framgår, fördelat på olika ändamål, av styrelsen beräknat behov av garantiutrymme, fastställd ram och styrelsens yrkande (milj. kr.).

Ändamål	Disponerat andra halv- året 1963	Beräknat behov första halvåret 1964	1963/64			
			Beräknat behov	Medgiven ram	Beräknad brist	Tilläggs- yrkande
Yttre rationalisering ..	13,6	19,2	32,8	33	—	—
Inre rationalisering	9,6	14,3	23,9	15	8,9	8
Jordförvärvslån	13,2	18,0	31,2	24	7,2	6
Driftslån	5,6	7,3	12,9	11	1,9	1

Lantbruksstyrelsen anför att den av 1963 års riksdag anbefallda intensifieringen av verksamheten med jordbrukets rationalisering har lett till att de ekonomiska resurser, som ställts till lantbruksnämndernas förfogande för olika ändamål, tagits i anspråk i en utsträckning som inte tidigare kunnat förutses. Anspråken på kapital ökar inte bara för markförvärv utan

även för fullföljdsåtgärder, framför allt i form av täckdikning samt ny- eller ombyggnad av ekonomibyggnader. Sistnämnda åtgärder dominerar numera helt den inre rationaliseringsverksamheten och tog år 1963 i anspråk tillsammans 14,8 milj. kr. av de lånegarantier om 16,6 milj. kr., som beviljades för inre rationalisering. Geografiskt hänför sig ca 10 milj. kr. av det totalt beviljade beloppet till åtta syd- och mellansvenska slättbygds-län och ca 2,5 milj. kr. till de fyra nordligaste länen, där koncentrerade rationaliseringsinsatser sker.

Under 1963 har kreditgarantivningen för lån till förvärv av jordbruk fått en helt förändrad inriktning genom de nya bestämmelserna härför i kungörelsen den 5 juni 1963 (nr 305) om statligt kreditstöd till förvärv och drift av jordbruk m. m. I enlighet med riksdagens beslut inriktas verksamheten nu på fullt bärkraftiga en- och tvåfamiljsjordbruk. Medelarealen för de brukningsenheter, vartill kreditgaranti för lån till förvärv beviljats, har sålunda ökat från 18 ha åker och 27 ha skogsmark andra halvåret 1962 till 26 ha åker och 34 ha skogsmark under motsvarande tid 1963. Medelarealen vid de enheter, som erhållit driftslån, har under samma tid ökat från 24 till 33 ha åker.

Lantbruksstyrelsen konstaterar att den allmänna debatt om jordbrukets problem som pågick våren 1963 och den upplysningsverksamhet, som bedrivs av rationaliseringsorganen och jordbrukets egna organisationer, har ökat intresset för jordbruksrationaliseringen i en omfattning som saknar tidigare motsvarighet. Styrelsen anser det därför vara synnerligen angeläget att lantbruksnämndernas resurser beträffande statligt kreditstöd ökas så att jordbrukarnas rationaliseringsintresse kan tillvaratas. Det är risk att intresset åter avtar om nämnderna på grund av otillräckliga garantirammar måste avvisa berättigade anspråk på statligt kreditstöd till åtgärder, som det ur såväl allmän som enskild synpunkt är angeläget att genomföra.

Lantbruksstyrelsen hemställer slutligen att Kungl. Maj:t i avvaktan på eventuellt beslut om utökning av kreditgarantiramarna måtte medge tillfällig jämkning mellan ramarna för lån till yttre och inre rationalisering. Styrelsen bedömer att behovet av kreditgaranti för olika ändamål under den närmaste tiden kan täckas, om 3 milj. kr. överförs från ramen för yttre till ramen för inre rationalisering.

Departementschefen

Vid anmälan av prop. 1963: 125 framhöll jag, att behovet av intensifierad strukturrationalisering och av annan rationalisering inom det svenska jordbruket är trängande. Riksdagen (JoU 15, rskr 286) biföll i propositionen framlagda förslag till betydande förstärkningar av resurserna för rationaliseringsverksamheten.

Av de framställningar från lantbruksstyrelsen, som redovisats i det före-

gående, framgår att särskilt under andra halvåret 1963 efterfrågan på lantbruksorganisationens medverkan i olika former i rationaliseringsarbetet ökat kraftigt. En starkt bidragande orsak till jordbrukarnas stigande intresse för rationaliseringen synes vara den upplysningsverksamhet, som numera bedrivs i samarbete mellan rationaliseringsorganen och jordbrukets organisationer. För egen del anser jag att det är synnerligen glädjande att jordbrukarna alltmer strävar efter att anpassa sina företags storlek och driftsformer efter utvecklingens krav. Mot bakgrunden av det anförda finner jag det vara av stor vikt att tillräckliga medel och kreditgarantiramar står till förfogande för det statliga stödet till rationaliseringsverksamheten.

Lantbruksnämndernas inköps- och försäljningsverksamhet med anlitan- de av medel ur *jordfonden* har genom det betydande medelstillskott, som fonden erhöll genom beslut av 1963 års riksdag, kunnat kraftigt ökas. I allt större utsträckning hembjuder innehavare av icke bärkraftiga jordbruk sina fastigheter till lantbruksnämnderna. För närvarande torde ungefär en tredjedel av antalet fastigheter, som säljs för kompletteringsändamål, förvärvas av nämnderna. Härigenom underlättas starkt den angelägna strukturrationaliseringen. Att så är fallet bestyrks av de i det föregående redovisade uppgifterna rörande effekten av lantbruksnämndernas fastighetsförsäljningar under andra halvåret 1963. Enligt vad jag inhämtat bedömer lantbruksstyrelsen det vara möjligt att än mer inrikta försäljningarna på att förstärka sådana företag, där förutsättningar finns att direkt eller inom nära förestående tid nå full bärkraft. Jag anser det angeläget att styrelsen eftersträvar en sådan inriktning av verksamheten.

På grund av att försäljningarna av de inköpta fastigheterna måste föregås av vissa utredningar och förhandlingar har omsättningen av fondens fastigheter inte kunnat öka i samma snabba takt som inköpen. Den genomsnittliga omsättningstiden för fastigheterna har dock under de senaste åren kunnat väsentligt nedbringas. Likaså har den andel av fastighetsinnehavet, som inköpts för mer än tre år sedan, minskat. Jag vill i detta sammanhang erinra om att 1961 års riksdag (prop. 201, JoU 42, rskr 402) bemyndigat lantbruksstyrelsen att på allmänna marknaden försälja fastigheter, som förvärvats före 1953 och som varken direkt eller genom byten med bolag eller domänverket visat sig kunna utnyttjas för förstärkning av jordbruksfastigheter. Jag räknar med att även i övrigt omsättningen av jordfondsfastigheterna kommer att ske så snabbt som omständigheterna medger.

Såsom lantbruksstyrelsen framhållit är det att vänta att under återstoden av innevarande budgetår och under nästa budgetår större belopp än tidigare kommer att inflyta genom fastighetsförsäljningar. Av vad styrelsen uttalat framgår emellertid att det inte utan medelstillskott till *jordfonden* är möjligt att under nämnda tid upprätthålla en inköpsverksamhet av nuvarande omfattning. Med hänsyn till angelägenheten av att utnyttja de

möjligheter till strukturrationalisering, som inköpen medför, föreslår jag att fonden tillförs ytterligare 35 miljoner kr. Beloppet bör enligt min mening anvisas på tilläggsstat för budgetåret 1963/64.

Lantbruksstyrelsens i detta sammanhang framlagda förslag om förstärkning av lantbruksnämndernas personalresurser anser jag mig inte kunna tillstyrka.

Domänstyrelsens och lantbruksstyrelsens i det föregående återgivna framställning om *överföring av viss mark från domänfonden till jordfonden* syftar till att göra det möjligt att ta i anspråk viss kronoegendom för rationaliseringsändamål. Belopp motsvarande egendomens värde skall därvid tillföras domänverkets markfond. Avsikten är också att lantbruksorganisationen skall överlåta mark av motsvarande värde till domänverket så snart lämplig mark disponeras. Jag anser, att angivna tillvägagångssätt är ändamålsenligt när det gäller att genomföra sådana markbyten mellan domänverket och lantbruksnämnderna, som 1959 års riksdag (prop. 148, JoU 30, rskr 284) uttalade sig för. Det torde även kunna uppkomma anledning att för användning i rationaliseringssyfte på motsvarande sätt överföra till jordfonden kronoegendom som redovisas på andra statliga fonder än domänfonden. Med hänsyn till att på jordfonden redovisade fastigheter generellt får försälas utan särskilt medgivande kan det ifrågasättas huruvida inte överföring till denna fond av kronoegendom, vars värde överstiger det som anges i det av riksdagen årligen medgivna allmänna försäljningsbemyndigandet för Kungl. Maj:t, bör underställas riksdagen. Härigenom uppkommande tidsutdräkt synes kunna bli till förfång för rationaliseringsverksamheten. Jag vill föreslå, att Kungl. Maj:t inhämtar riksdagens bemyndigande att utan riksdagens samtycke i varje särskilt fall besluta att kronoegendom, som erfordras för rationaliseringsändamål, skall överföras till jordfonden. Härvid skall naturligtvis belopp motsvarande egendomens värde tillföras fond, varifrån egendomen överförs.

Intensifieringen av verksamheten med jordbrukets rationalisering har, såsom lantbruksstyrelsen framhåller, medfört starkt ökad efterfrågan under innevarande budgetår på *kreditgaranti för lån till yttre och inre rationalisering samt för jordförvärvslån och driftslån*. Det kan förutses att brist på garantiutrymme kommer att uppstå för lån till inre rationalisering, jordförvärvslån och driftslån. Jag anser att det ökade intresset bland jordbrukarna för sådana angelägna och lönsamma rationaliseringsåtgärder och investeringar, som stöds genom kreditgarantigivningen, bör tas till vara så långt det är möjligt med hänsyn till de samlade anspråken på garantiutrymme. Jag tillstyrker därför lantbruksstyrelsens förslag, att för innevarande budgetår garantiramarna för lån till inre rationalisering, för jordförvärvslån och för driftslån ökas med 8 000 000, 6 000 000 respektive 1 000 000

kr. Kungl. Maj:t bör äga medge jämkning i fördelningen av de angivna lånegarantibeloppen.

Senare denna dag ämnar jag föreslå Kungl. Maj:t att bifalla styrelsens hemställan om sådan tillfällig jämkning av de för innevarande budgetår redan medgivna garantiramarna att från ramen för lån till yttre rationalisering 3 000 000 kr. överflyttas till ramen för lån till inre rationalisering.

Under åberopande av vad jag i det föregående anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) medge att under budgetåret 1963/64 ytterligare statlig kreditgaranti må beviljas för lån avseende inre rationalisering intill ett belopp av 8 000 000 kr., för jordförvärvslån intill ett belopp av 6 000 000 kr. och för driftslån intill ett belopp av 1 000 000 kr., med rätt för Kungl. Maj:t att, om förhållandena skulle ge anledning därtill, medge jämkning i angivna fördelning

2) till *Jordfonden* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1963/64 anvisa ett investeringsanslag av 35 000 000 kr.

3) bemyndiga Kungl. Maj:t att i enlighet med vad jag nyss anfört utan riksdagens samtycke i varje särskilt fall besluta om överföring till jordfonden av sådan kronan tillhörig fast egendom, som erfordras för jordbrukets rationalisering.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Raimond Kolk